

KISS BENEDEK

Mióta megsántultam

*Már a bal sem ér semmit,
hát még a jobb lábam!
Sokat gyalogoltam, hiába,
de nem kell majd láb a másvilágban.*

*Úszni sem tudok, bár – csúfságomra? –
szabadúszó volt a nevem.
úszni csak álmomban tudtam,
mély, nagy vizekben, fenségesen.*

*Mert álmom ezer volt, volt
éjjel is, nappal is.
Cáfolták egymást, s amit láttam,
láthatta a vak is.*

*Tán mert komolyan vettem,
jutottam Isten holdudvarába.
S mióta megsántultam,
még inkább testvériséget ébreszt
bennem minden sánta.*

Feleségem utolsó fogára

*Eddig úgy volt: rágd meg, köpd ki,
s most jön a: nyeld, csak nyeld.
Üres lesz már szád, az édes régi,
műfogsor lesz, mit balálodig viselsz.*

*Úgy becézlek eztán: Julis néni,
gyerekkorom hány ily mamót ismert!
Hová tetted – régi fényképed kérdi –
a szívszaggató, húsmarcangoló fegyvert?!*

*Vajon a holtat protkóval temetik,
vagy meghagyják vitrinben kegyeletből?
S ki fölívágja idején ereit,
s ép fogakkal távozik az életből?*

*Drága kis társam – utolsó fogadra
mondom: ízes vagy így is, s nem aszalt alma.*

József Attila és a vonat

*József Attila
a vonatok elcsábított
árvafiúja.*

*Tolattak százszám lakása előtt,
nem tudta, délután vagy délelőtt,*

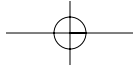
*csak hogy jön és
megy a vonat,
s ő minden fülkéből kimarad.*

*Elképzelte hát a fülkefényt,
ahogy könnyököl
a világ megbecsült polgáraként,*

*s egyszer már annyira jutott,
(miközben olajos halra
sem jutott),*

*hogy elvándlizott a Balaton
déli partjára,
addig se legyen
senki árvája.*

*S ott régi társra –
a vonatra lelt.
– Ezt meg kell ünnepelni ! –
a szíve énekelt.*

[*Kiss Benedek versei*]

*Utolsó pénzén
vett egy szép csokrot, csupa
fehér őszi virágból.
A vonat
zakatolt is már távol.*

*Aztán lassított.
– Mi lesz már?
Csokrom elfonnyad!*

És jött a vonat.

*Elébeszórta a szirmokat,
mert a csokor szétbomlott.*

*– Drágám, nem hagylak bűtlen
– mondta –,
és eléomlott.*

*Szirmok borították be
karcsú derekát,
s a vonat húzta vagy 20 méteren át.*

*Aztán – eh, kapaszkodj más ribancba –
csattogott, s kilökte kerekei közül,
de lehet, hogy már ő is így akarta.*

*Letakarták bár, jöttek a döglegyek,
s előbb rendezték meg
a gyászünnepet.*

*S a lelke? Kit érdekelt vajon
a lelke?
Hogy volt-e, főlzállt-e,
s milyen úton
szállt fel a mennybe?!*

